

Roby Dwi Antono

That Peculiar

Mar 8 — Apr 8, 2023 | Brussels

‘YANG ASING ITU (THAT PECULIAR..)’ bestaat uit zevenentwintig nieuwe werken op canvas en papier, de start van een nieuwe serie vol vreemde wezens die zowel menschtig als buitenaards lijken (alle werken 2023). Roby begon aan zijn serie door te kijken naar afbeeldingen van *kaiju*, monsters die verschijnen in Japanse sciencefictionfilms, waaronder blockbusters als *Godzilla* en *Ultraman*. Maar terwijl deze sciencefictionfilms monsters afschilderen die grote metropolen aanvallen, gebruikt Roby ze als vertrekpunt om wezens te bedenken, vanuit zijn geheugen en fantasie, die de toeschouwer niet bedreigen. Ze creëren balans en genezing in een vredige omgeving, die haast zen is. In zachte, aquatische kleuren met hier en daar heldere juweeltinten lijken Roby’s wezens te bestaan uit hoofden met uitstekende ellebogen en twee voeten op de grond geplant. Elk van de wezens, samengesteld als verticaal symmetrisch, verschijnt op de centrale voorgrond van de compositie, met een strakke horizonlijn op de achtergrond.

Anders dan in Roby’s kenmerkende afbeeldingen van kinderen met enorme ogen (het trio *Asa*, *Binar* en *Elea* verschijnt ook in deze tentoonstelling), hebben de nieuwe wezens van de kunstenaar helemaal geen ogen. Ze presenteren zich met een aura van blind weten. Ze belichamen meer dan ze waarnemen, als dragers van een geheimzinnige wijsheid.

De *kaiju*-schilderijen bevatten zowel organische als mystieke beeldtaal, een co-existentie van idealisme en materialisme. Meerdere werken – *Piteron*, *Chimetra*, *Luto* en *Gargantuma* – tonen twee zwevende bollen, de één licht en de ander donker, om de lichte en donkere kanten van de maand of het evenwicht tussen yin en yang te symboliseren. Soms nemen Roby’s *kaiju* ook vormen uit de plantenwereld aan. *Rijoron* lijkt op een jasmijnbloem, *Orchibara* is gebaseerd op een orchidee en *Nephentus* is geïnspireerd op de Kantong Semar, een tropische insectenetende plant.

Elk wezen is gedeeltelijk plant, gedeeltelijk *kaiju*, gedeeltelijk mens. Verscheidene figuren lijken doormidden te zijn gesneden, met hun merkwaardige menschtige binnenkant volledig blootgelegd. *Ortigan* is horizontaal opengesneden, als voor een autopsie, terwijl een stralend rond ei opstijgt vanuit de liesstreek als symbool van een geboorte. Voor Roby delen plantaardige vormen visuele grapjes en rijmpjes met menschtige vulva’s, die de kunstenaar gebruikt als symbool voor geboorte. In het midden van het wezen in *Kotekaro* zien we de neus en mond van een kind – de enige expliciet menselijke figuur in deze serie – maar waarvan de ogen zijn bedekt door iets wat zowel op bloemblaadjes als een vulva lijkt.

Tegenover deze menschtigen kan de toeschouwer identificatie en vervreemding voelen, vertrouwdheid en verwijdering, twee sentimenten die gelijktijdig worden ervaren, maar zonder onderling conflict. In plaats van terug te deinzen, wordt de toeschouwer uitgenodigd zich te identificeren en disidentificeren met de figuren in een ruimte van open nieuwsgierigheid, zoals een kind gefascineerd en gecharmeerd kan zijn door dinosaurussen. In *We Are There Together* rangschikt Roby verscheidene personages uit andere schilderijen in een geheel dat een model van collectiviteit in harmonie vormt.

De schilderijen zijn bedoeld om een helend, herstellend effect te hebben: evenwicht. Deze teweeggebrachte daad van empathie, een imaginaire projectie van een subjectieve toestand op een voorwerp, staat centraal in de betrokkenheid die deze schilderijen oproepen, met als doel een therapeutisch proces in gang te zetten. In plaats van de vreemdheid in onszelf te onderdrukken, vragen de schilderijen de toeschouwer weerstand te bieden aan het instinct om het vreemde en onbekende te mijden, en het hoofd te bieden aan de inherente onvergelykbaarheid binnenin het menselijk subject door vrede sluiten met de vreemdheid in een ontmoeting met een ander.

- Geoffrey Mak, author and freelance journalist